

УДК 801.313

Ягьяєв Е. – ст. гр. ПМ-21

Тернопільський державний технічний університет імені Івана Пулюя

ПРОБЛЕМИ ІНФЛЯЦІЇ В ЕКОНОМІЦІ: ЇЇ ПРИЧИНИ ТА ВИДИ

Науковий керівник: к.е.н., доц. Ціх Г.В.

У наш час інфляція - одна з самих хворобливих і небезпечних процесів, що негативно впливають на фінанси, грошову і економічну систему загалом. Інфляція означає не тільки зниження купівельної здатності грошей, вона підриває можливості господарського регулювання, зводить нанівець зусилля по проведенню структурних перетворень, відновленню порушених пропорцій.

По своєму характеру, інтенсивності, проявам інфляція буває вельми різна, хоч і визначається одним терміном. Інфляційні процеси не можуть розглядатися як прямий результат тільки певної політики, політики розширення грошової емісії або дефіцитного регулювання виробництва, бо зростання цін виявляється неминучим результатом глибинних процесів в економіці, об'єктивним наслідком наростання диспропорцій між попитом і пропозицією, виробництвом предметів споживання і засобів виробництва, накопиченням і споживанням і т.д. В результаті процес інфляції - в різних його виявах - носить не випадковий характер, а вельми стійкий.

До негативних наслідків інфляційних процесів відносяться: зниження реальних прибутків населення, обезцінення заощаджень населення, втрата у виробників зацікавленості у створенні якісних товарів, обмеження продажу сільськогосподарських продуктів в місті сільськими виробниками, внаслідок падіння зацікавленості, в очікуванні підвищення цін на продукти харчування, погіршення умов життя переважно у представників соціальних груп з фіксованими прибутками (пенсіонерів, що працюють, студентів, прибутки яких формуються за рахунок держбюджету).

У країнах з розвинутою ринковою економікою інфляція може розглядатися як невід'ємний елемент господарського механізму. Однак вона не представляє серйозної загрози, оскільки там відпрацьовані і досить широко використовуються методи обмеження і регулювання інфляційних процесів. У останні роки в США, Японії, країнах Західної Європи переважає тенденція сповільнення темпів інфляції.

На відміну від Заходу, в Україні та інших країнах, інфляційний процес розгортається, як правило, в зростаючих темпах. Це вельми незвичайний, специфічний тип інфляції, що погано піддається забороні і регулюванню.

Інфляцію підтримують інфляційні очікування, порушення народногосподарської збалансованості (дефіцит держбюджету, негативне сальдо зовнішньоторгівельного балансу, зростаюча зовнішня заборгованість, зайва грошова маса в обігу).

Керування інфляцією представляє найважливішу проблему грошово-кредитної і загалом економічної політики. Необхідно враховувати при цьому багатоскладовий, багатофакторний характер інфляції. В її основі лежать не тільки монетарні, але і інші чинники. При всій значущості скорочення державних витрат, поступового зменшення грошової емісії потрібне проведення широкого комплексу антиінфляційних заходів. Серед них – стабілізація і стимулювання виробництва, вдосконалення податкової системи, створення ринкової інфраструктури, підвищення відповідальності підприємств за результати господарської діяльності, зміна обмінного курсу грошової одиниці, проведення певних заходів з регулювання цін і прибутків. Нормалізація грошового обігу і протидія інфляції вимагають вивірених, гнучких рішень, що наполегливо і цілеспрямовано повинні вводитись в життя.